

[Kjeld Olesen]

den sammensætning af partier, der giver den størst mulige stabilitet.

Ikke for at vi skal tromle igennem – det kan vi jo heller ikke, for vi har ikke det formelle flertal. Tværtimod skal der fra socialdemokratiet i dag lyde en opfordring til samarbejde også med andre. Jeg har nævnt en lang række eksempler på kommende initiativer, hvor jeg ikke kan forestille mig at partier til venstre i salen ikke vil medvirke. Der vil også kunne nævnes andre eksempler, hvor det må være naturligt, at andre partier medvirker. Det er dette, der giver folketinget den nødvendige handlekraft. At skabe de nødvendige løsninger er en forpligtelse, der hviler på os af hensyn til de store problemer, ikke mindst af hensyn til de arbejdsløse.

Glistrup (FP):

I fjernsyn og i lydradio har statsebedsmændene som sædvanlig tilladt sig i det store og hele at udelukke repræsentanterne for de 453.000 fremskridtsvælgere. Til gengæld har man overmedieforkælet regeringspartierne. Til bevidstløshed har vi hørt statsministeren forkynde for os, at Danmark befinder sig i ganske alvorlige økonomiske vanskeligheder, men ikke en eneste af Tove Hygums utallige kæmpeskarer har vedholdende og energisk holdt statsministeren fast på de to selvfølgeligelige spørgsmål, som må uddybes: hvordan er vi kommet i disse ganske alvorlige økonomiske vanskeligheder, og hvad kan denne regering kontant gøre for, at vi nu kommer ud af disse vanskeligheder?

Lad så da mig give svaret, når lejlighed endelig bydes en fremskridtsrepræsentant til at fortælle sandheden til den danske befolkning.

Vi er kommet i disse ganske alvorlige økonomiske vanskeligheder, fordi der igennem en lang årrække er ført en aldeles ukyndig, en aldeles uansvarlig, en rystende økonomisk politik fra denne regerings side. Det er den eneste forklaring på, at vi er der. Vi har haft alverdens gode ydre vilkår fra udlandet til i de senere år at kunne løse vore problemer. Vi har nu igennem en årrække haft stabile oliepriser, nærmest faldende råvarepriser, forbedrede bytteforhold. Vi har internt dansk med lethed kunnet løse vore problemer. Vi har haft den fornødne arbejdskraftreserve, både i de 200.000 langtidsarbejdsløse og an-

dre arbejdsløse, som den socialdemokratiske ordfører nu hykler medlidenhed med, men som hans parti selv er skyld i vi har, og i alle de mange, der er beskæftiget med overflødigt kontorarbejde her i landet.

Vi kunne med lethed have brugt denne arbejdskraftreserve til at producere de varer, som skal produceres, for at vi kan lade være med at gældsætte os til udlandet, for at vi kan få midler til at tilbagebetale den gæld, vi har til udlandet. Men regeringen har savnet indsigt, regeringen har savnet mod til at gøre det, og i stedet har vi altså levet over evne, har opbrugt i milliardvis af kroner hvert evig eneste år ved i stedet at sysselsætte arbejdere i Tyskland, Japan, Holland osv. til at producere det, som vi akkurat lige så godt kunne have klaret herhjemme. Derfor er vi kommet i disse vanskeligheder.

Regeringen kan ikke på nogen måde skyde sig ind under hverken udenlandske forhold, som jeg har nævnt, eller vanskelige parlamentariske forhold i Danmark. De har fået på et sølvfad serveret så at sige alt, hvad de har bedt om, og vi har i forbindelse med de forlig, de har indgået, år efter år – ved septemberforlig, augustforlig, februarforlig, helhedsløsninger og halvhedsløsninger, og hvad det alt sammen har været – fået at vide: ja men nu begynder det at lette, nu begynder det at gå den rigtige vej. Erfaringen, kendsgerningerne, har lært os, at der altså ikke har været den fornødne indsigt, den fornødne dygtighed hos regeringens økonomer, for det er gået den forkerte vej.

Det var svaret på det ene spørgsmål, som radio- og fjernsynsjournalisterne burde have gravet i. Det andet spørgsmål lød: hvad er så det kontante svar fra denne såkaldt historiske regering på, hvordan vi kan komme ud af den suppedas, de vanskeligheder, som vi nu er kommet ind i? Ja, her var det jo så uheldigt, at da den hvide røg steg op over Marienborg forleden aften, så brændte man ikke sine papirer. Nu kan vi se dem i al deres afskrækkende nøgenhed. Vi kan se, at det, der står i disse papirer, det er præcis de samme to vers, som har været sunget i alle de forligssange, som under den nuværende statsministers ledelse er blevet sunget ned igennem årene – og som har vist sig at være aldeles håbløse.

I vers 1 står der: vi vælter nye byrder ud over befolkningen. Denne gang er det 3,2